

[Vestergaard Poulsen.]

mand og børn var mere værdifuld for samfundet og familien i forhold til det ventede barn.“

Man har måske læst denne meget talende kronik, som på udmærket måde redegør for de tanker, en fødselslæge må gøre sig. Han er ifølge sit lægeløfte forpligtet til at værne om livet, og jeg forstår udmærket, om mange læger vil komme i en alvorlig konfliktsituation, hvis dette lovforslag gennemføres.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn til lovforslagets indhold. Kort kan det siges, at de meget unge kvinder kan få adgang til abort, ligeså kvinder over 38 år, hvis børnetallet svarer til de i lovforslaget anførte bestemmelser. Tillige kan alle gravide kvinder i alderen derimellem opnå abort, hvis de sociale tilstande i hjemmet ikke er tilstrækkelig betryggende. Så nærmer vi os sådan set SF-forslaget; der kan ikke være mange skridt tilbage.

Jeg har tidligere såvel over for justitsministeren som over for vor gruppe redegjort for mit syn på abortproblemet. Med de mange svangerskabsforebyggende midler, som er til rådighed for at undgå uønsket graviditet, forekommer det mig mere rimeligt, om man for alvor fra det offentliges side satte ind med at angribe problemet fra denne front. Jeg ved udmærket, at selv et meget omfattende oplysningsarbejde i skolerne og blandt ungdommen, hvor den færdes, ikke vil kunne hindre, at uønsket graviditet fremdeles vil forekomme, men jeg ved også, at der er hundreder og atter hundreder af barnløse ægtepar ud over vort land, som enten må vente i årevis eller aldrig opnår at få et plejebarn. Også derfor må jeg bede for det ufødte barns liv. I stedet for social indikation må vi gennem vor sociale lovgivning betrygge vilkårene i vanskeligt stillede hjem.

Lad mig sluttelig bemærke, at jeg ville have været mere rolig ved, om et påstået flertal i dette ting gennemførte SF-forslaget om fri abort. Jeg ville tro, at 1/3 af tingets medlemmer derefter ville have kunnet finde sammen om at forlange lovforslaget sendt ud til folkeafstemning. Jeg har den tillid til det danske folk, at afstemningens resultat ville blive livsbekræftende, at vort folks store flertal ville vende sig mod fri abort. Med dette lovforslag synes en sådan

udgang af problemet ikke at være mulig, og det kan jeg kun beklage.

Lene Bro: Nu har vi efterhånden argumenteret for og imod fri abort så mange gange i dette ting, at jeg har indtryk af, at vi alle ved, hvor vi alle står. Når jeg tager ordet, er det ikke, fordi jeg ikke er fuldt tilfreds med vort partis ordførers tale ved behandlingen både af SFs forslag og af justitsministerens forslag; tværtimod, jeg var meget tilfreds og følte, at han dækkede hele vor gruppes indstilling.

Når jeg tager ordet, er det, fordi 2 menige medlemmer af vor gruppe tog ordet ved behandlingen af SFs forslag og gik imod fri abort. Det, jeg ønsker at sige i dag, er bl. a., at det er rigtigt; at der er både for og imod i gruppen, men det var, som om det fik slagside sidste gang, og at det var gruppens indstilling, vor ordfører gav udtryk for, ikke vort partis indstilling.

Hr. Vestergaard Poulsen har ret, når han siger, at dette lovforslag nærmer sig SFs lovforslag så meget, at man måske undrer sig over, hvorfor justitsministeren ikke tør tage skridtet fuldt ud. Med justitsministerens lovforslag har man jo nemlig sluppet det princip, som den gældende lov bygger på. Det er altså ikke længere et spørgsmål om etik, men om praktik. Modstandere af fri abort taler i store vendinger om fosterdrab, men mener man virkelig, at den indstilling holder i det nye forslag? Efter min mening går man nu ind for, at svangerskabsafbrydelse er forsvarlig, hvis der kan blive tale om en økonomisk belastning for staten, hvorimod den, hvis det kan bevises, at spørgsmålet om det uønskede barns liv ikke er et socialt problem, ikke er forsvarlig, men et indgreb, som man er imod. Hermed siger man altså, at hvis det kommende barn kan blive en økonomisk belastning for staten, kan man acceptere svangerskabsafbrydelse, og det er en argumentation, jeg personlig ikke kan godtage.

Socialdemokratiet gik på sin sidste kongres ind for fri abort, det gør jeg også, og det er med den opfattelse, jeg nu går til udvalgsarbejdet.

Niels Jørgen Nielsen: På hr. Jens Fogeds og egne vegne skal jeg meddele, at vi ikke kan medvirke til, at det foreliggende for-